

MUZEUM PAMIĘCI. WSZYSTKO, CO CHCIELIBYŚCIE WIEDZIEĆ O SZTUCE,
ALE BALIŚCIE SIĘ ZAPYTAĆ.
DZIEŁA SZTUKI OCZAMI OSÓB Z CHOROBYMI OTEPIENNYMI.

MUZEUM: Muzeum Regionalne w Jaśle.

DZIEŁO SZTUKI: Serwantka

PIERWSZA MYŚL:

TEMAT:

ANALIZA: *Zapraszam do witryny marzeń. To taka witryna marzeń głównie dla Pań, ale wiem, że zdarzają się i Panowie, którzy nie pogardziliby nią. Co my tu mamy? Porcelana, piękne rzeczy. Tak, piękne rzeczy w pięknej stylowej serwantce. Powiedzieli Państwo porcelana, po czym można poznać, że porcelana to porcelana? Jest przezroczysta, lekka, delikatna. Tak, jeszcze ma jedną cechę jest dźwięczna, mnie tak kiedyś ktoś powiedział, jak chcesz sprawdzić czy to jest porcelana pstryknij, jak wyda ładny dźwięk, to jest porcelana? Słyszeli Państwo o takiej cesze porcelany? Tak, tak mówią. No dobrze skoro mamy witrynę marzeń, to pomarzymy i wyobraźmy sobie, że możemy wybrać dla*

Ministerstwo Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa
Narodowego pochodzących z Funduszu Promocji Kultury

Wyspy
Pamięci
Fundacja
na rzecz standardów opieki
w chorobach otepiennych

siebie jedną rzecz. Co by Państwo wybrali? Te talerze z dziurkami. Wszystkie czy jeden? Wszystkie. I co by Pani z nimi zrobiła? Do witryny czy na coś? Na owoce, na ciasto. Czyli używałyaby Pani? Tak. I bardzo słusznie, ładne przedmioty warto mieć, ale nie tylko po to, żeby stały bezużytecznie, tylko po to, żeby z nich korzystać. Ja te złote filiżanki. Niech zgadnę, czy złoty to jest Pani ulubiony kolor? Tak jakby. I na co by były, na kawę czy herbatę czy do witryny? Raczej do witryny, takie ładne, że żal zniszczyć. Ja bym wzięła też talerze z dziurkami. O to mamy problem, bo już je wzięła koleżanka, ale może się z Panią podzieli. Są aż cztery, to może po dwa na głowę wystarczą? Podzieli się Pani talerzami z dziurkami? Podzielę się. To nie mamy problemu. Mnie podoba się ten czajniczek. Pasuje mi do filiżanek. Czyli będzie używany? Tak. No to gratuluję wyborów, wszystkie piękne. Nie możemy ich zabrać, ale pomarzyć możemy zawsze i zawsze możemy tutaj wrócić i pomarzyć jeszcze raz, a przynajmniej nacieszyć oko.

KONTEKST*: X

NASTRÓJ: X

WSPOMNIENIE*:** X

PODSUMOWANIE: X

*Wypowiedzi Edukator/ki/Edukatora zostały zapisane kursywą.

**KONTEKST - to co widzą, słyszą osoby z chorobą otępienną odnoszą najczęściej do personalnych doświadczeń, do swojego życia. Z tego względu, o ile nie zaznaczono w tekście inaczej, kontekst prezentowanej pracy nie odwołuje się do cech osobowych autora czy historycznych, kulturowych okoliczności, w których powstała.

***WSPOMNIENIE - osoba prowadząca podczas omawiania każdej pracy, moderuje rozmowę, tak aby uzyskać informację o życiu/doświadczeniach osobistych pozwalających poznać bliżej Uczestniczki/Uczestników.